

DECIZIA nr. 204 / 2014
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC x SRL**,
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti
sub nr. x/23.08.2013

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector 2 cu adresa nr. x/22.08.2013, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/23.08.2013, asupra contestatiei formulata de **SC x SRL**, cu sediul in Bucuresti, x si domiciliul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedura la Cabinet de Avocat x cu sediul in Bucuresti, x.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 12.08.2013 si inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x/14.08.2013 si completata cu adresa inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/16.09.2013 il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/12.07.2013, prin care s-a stabilit obligatia de plata in suma totala de x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, contributiei individuale de asigurari socioiale retinuta de la salariati, contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator, contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati, impozitului pe profit, impozitului pe venitul microintreprinderilor si TVA.

Avand in vedere prevederile art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x/14.08.2013, **SC x SRL** contestă Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 emisă de organele fiscale ale Administratiei Finantelor Publice sector 2, sustinand ca este nelegala din următoarele motive:

In data de 01.04.2011 a fost efectuata o inspectie fiscala pentru perioada 01.05.2005-30.09.2010, intocmindu-se un raport de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere nr. x/01.04.2011, impotriva careia societatea a formulat contestatie, solicitand revocarea in parte a raportului de inspectie fiscala si a deciziei nr. x/01.04.2011.

De asemenea, contestatara a solicitat instantei de judecata suspendarea efectelor Deciziei de impunere nr. x/01.04.2011 pana la solutionarea definitiva si irevocabila a contestatiei.

Prin sentinta civila nr.x/09.08.2011 pronuntata de Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal pronuntata in dosarul nr.x/3/CA/2011 s-a dispus suspendarea tuturor actelor administrative sus-mentionate si care au stat la baza emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/10.04.2013.

Aceasta precizeaza ca obligatiile aferente declaratiilor lunare au fost achitate odata cu depunerea acestora.

Contestatara arata ca intrucat actele administrative ce servesc drept temei deciziei contestate au fost contestate, fiind in prezent suspendate, nu exista temei legal in sensul perceperii de penalitati si dobanzi de intarziere stabilite in temeiul acestor acte administrative suspendate de instanta si care nu puteau produce efecte.

Pe de alta parte, deciziile si declaratiile in legatura cu care s-a emis actul atacat vizeaza contributiile lunare platite si care nu pot genera penalitati/dobanzi.

Actele care au stat la baza emiterii deciziei atacate sunt suspendate, neputand produce efecte.

Fata de cele prezentate, contestatara apreciaza ca orice act de executare silita inceput dupa data cand instanta a dispus suspendarea efectelor actelor administrative fiscale si/sau emiterea oricaror decizii de accesorii este si ramane ilegala.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 au stabilita in sarcina contestatarii dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit si TVA in suma totala de x lei, calculate pe perioada 25.10.2007-11.07.2013.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza obligatiile de plata accesorii in suma de x lei, in conditiile in care pe de o parte suspendarea executarii actului administrativ fiscal, respectiv a deciziei de impunere nr. x/01.04.2011, a incetat anterior datei de emitere a deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013, iar pe de alta parte debitele care au generat calculul accesoriiilor nu au fost achitate integral si la termen.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/01.04.2011, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare de plata pe perioada 01.01.2006-31.03.2011 la impozitul pe profit, impozitul dividende persoane fizice si TVA.

Impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/01.04.2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.x/01.04.2011, contribuabila a formulat contestatie, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x/06.05.2011, fiind solutionata prin decizia nr. x/29.07.2011 in sensul respingerii acesteia ca neintemeiata.

Societatea a formulat actiune in contencios administrativ ce a facut obiectul dosarului nr.x/3/CA/2011 la Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal prin care a solicitat suspendarea efectelor deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/01.04.2011 si a actelor subsecvente: raportul de inspectie fiscala nr.x/01.04.2011, decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.x, dispozitia nr.x/01.04.2011 privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala si respectiv a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr.x/01.04.2011.

Prin sentinta civila nr.x/**09.08.2011**, Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal, in dosarul nr. x/3/CA/2011 a dispus suspendarea pana la pronuntarea instantei de fond a urmatoarelor patru acte administrative: decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/01.04.2011, raportul de inspectie fiscala nr.x/01.04.2011, decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.x si respectiv dispozitia nr.x/01.04.2011 privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala.

De asemenea, din informatiile detaliate existente pe site-ul Tribunalului Bucuresti rezulta ca la data de **11.11.2011** a fost inregistrat la Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal dosarul nr.x/3/2011 privind pe **SC x SRL**, in contradictoriu cu Administratia Finantelor Publice sector 2, avand ca obiect anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x-

x/01.04.2011, anularea Raportului de inspectie fiscala nr.x/01.04.2011 si anularea Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.x.

Prin sentinta din 04.12.2012 Tribunalului Bucuresti - Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal a respins contestatia formulata de societate impotriva deciziei nr. x/01.04.2011, ca neintemeiata, iar prin recurarea acesteia la Curtea de Apel s-a dispus respingerea acesteia ca nefondata prin hotararea nr.x/02.12.2013.

Din anexa la decizia nr. x/12.07.2013, rezulta ca **SC x SRL** nu a achitat la scadenta obligatiile de plata reprezentand:

- impozit pe veniturile din salarii declarate de societate prin declaratia 112 pentru lunile decembrie 2012- mai 2013;

- impozit pe venitul microintreprinderilor stabilite prin declaratia nr.x/28.12.2012 in suma de x lei neachitat pe perioada 25.10.2007-01.07.2010;

-impozit pe profit in suma de x lei stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/01.04.2011;

- TVA declarata prin decontul "300" pentru luna iunie 2012 si martie 2013;

- contributi aferente drepturilor salariale declarate prin declaratia 112 pentru lunile aprilie si mai 2013;

motiv pentru care organele fiscale au emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013, prin care s-a stabilit obligatia de plata in suma totala de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, contributi de asigurari sociale datorata de angajator, contributi individuale de asigurari sociale retinuta de la salariati, contributi pentru asigurari de sanatate datorata de angajator, contributi pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati, impozitului pe profit, impozitului pe venitul microintreprinderilor si TVA.

In drept, art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

*"Art. 14. - (1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, dupa sesizarea, în conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul sau a autoritatii ierarhic superioare, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ unilateral pâna la pronuntarea instantei de fond. **În cazul în care persoana vatamata nu introduce actiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea înceteaza de drept si fara nicio formalitate.***

(...)

(4) Hotarârea prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacata cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(...)

7) Suspendarea executarii actului administrativ are ca efect încetarea oricarei forme de executare, pâna la expirarea duratei suspendarii."

Din interpretarea textelor legale, rezulta ca in cazul in care persoana vatamata care nu introduce actiunea in anularea actului in termen de 60 de zile, suspendarea inceteaza de drept si fara nicio formalitate.

Dupa cum reiese din formularea legii, termenul in discutie se calculeaza din momentul admitterii cererii de suspendare de catre instanta de judecata. Depasirea acestui termen echivaleaza cu incetarea de drept a efectelor suspendarii.

Asadar, incetarea suspendarii efectelor unui act administrativ intervine *ope legis* si fara a fi necesara o constatare expresa din partea vreunei instante de judecata.

Prin urmare, momentul admitterii cererii de suspendare a efectelor actului administrativ, in prezenta speta, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/01.04.2011 este data de **09.08.2011**, respectiv data pronuntarii sentintei civile nr.x, in dosarul nr. x/3/CA/2011, de catre Tribunalul Bucuresti- Sectia a IX-a de Contencios Administrativ si Fiscal.

Având în vedere ca la data de **11.11.2011**, societatea contestată a înregistrat pe rolul Tribunalului București dosarul nr.x/3CA/2011 având ca obiect anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.F-x/01.04.2011 se constată că aceasta nu a întrunit cerința impusă de art.14 alin.(1) teza finală din Legea nr.554/2004, astfel încât suspendarea a încetat de drept anterior emiterii deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/10.04.2013.

Fata de cele prezentate nu poate fi reținută pretenția acesteia potrivit căreia orice act de executare silită început după data când instanța a dispus suspendarea efectelor actelor administrative fiscale și/sau emiterea oricărui decizii de accesorii este și rămâne ilegală.

Efectul încetării suspendării efectului actului administrativ fiscal constă în aceea că autoritatea fiscală este în drept să solicite plata accesoriilor.

Mai mult, la data prezentei a fost soluționată definitiv și acțiunea formulată împotriva deciziei nr.x/01.04.2011, așa cum rezultă din informațiile existente pe site-ul Curtii de Apel București, astfel că suspendarea executării nu mai poate dăinui.

În speta devin incidente și prevederile art.115, art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență nr.88/2010 începând cu 01.10.2010:

“Art.115 - (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat esalonare la plată, precum și majorarea de întârziere datorată în luna curentă din grafic sau suma amânata la plată, împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, în cazul în care termenul de plată se împlineste în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹).

c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat esalonare, până la concurența cu suma esalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânata la plată împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, după caz;

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadența, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.”

“Art.119-(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art.120- (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusive”.

(...)

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

În ceea ce privește calculul penalităților de întârziere, art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, introdus prin punctul 11. din Ordonanța de urgență nr.39/2010 începând cu 01.07.2010 prevede:

“Art.120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Fata de prevederile legale invocate se retine ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala, dobanzile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv, astfel incat începând cu 25.10.2007, datoreaza pentru obligatiile fiscale neachitate si penalitati de intarziere.

Astfel, argumentul contestatarii potrivit caruia obligatiile aferente declaratiilor lunare au fost achitate odata cu depunerea acestora nu are nicio relevanta, intrucat platile efectuate de aceasta nu pot stinge anumite obligatii pe care le doreste societatea, platile nefiind dedicate, deoarece platile in contul unic se depersonalizeaza, iar distribuirea se face potrivit unei metodologii aprobate prin Ordinul presedintelui ANAF nr. 1314/2007.

Nici argumentul societatii potrivit caruia nu exista temei legal in sensul perceperii accesoriilor aferente impozitului pe venituri din salarii, a impozitului pe profit si TVA in baza deciziei nr.x/01.04.2011 ce a fost suspendata de instanta, nemaiputand produce efecte, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a cauzei, in conditiile in care a incetat suspendarea efectului actului administrativ fiscal in urma solutionarii definitive a actiunii formulate de contestatara impotriva deciziei nr.x/01.04.2011 de catre Curtea de Apel Bucuresti

În ceea ce privește dobanzile și penalitățile de întârziere, calcularea acestora reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatarii s-au retinut obligatii de plata suplimentare de plata prin decizia nr.x/01.04.2011 ce nu au fost achitate, precum și debite stabilite chiar de aceasta prin declaratii fiscale și neachitate la data scadenta, conform prevederilor legale sus mentionate aceasta datoreaza și dobanzi și penalitati de intarziere calculate pentru neplata in termen a sumelor datorate.

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi și penalitati de intarziere.

Având în vedere faptul că prin contestatie contestatara nu indica și nu depune probe din care să rezulte o alta baza asupra careia se calculeaza accesoriile, decat cea

asupra careia au fost calculate, nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, aceasta se va respinge ca neintemeiata, iar motivele invocate de contestatara nu sunt incidente prezentei cauze, la data formularii contestatiei fiind solutionata definitiv actiunea invocata de aceasta.

Drept urmare, contestatia contribuabilei impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013 se va respinge ca neintemeiata pentru suma de **x lei**, cu titlu de accesorii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare, art.119 alin.(1), art.120, art. 120¹ si art.216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

D E C I D E

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL** pentru suma totala de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe salarii, impozitului pe profit si TVA, stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.07.2013, emisa de catre Administratia Finantelor Publice sector 2.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.

